

Fem tips

till dig som vill prata om konst med dina elever

Verksförteckning

Richard Bergh – Nordisk sommarkväll, 1899-1900

Nils Nilsson – Flyktingar, 1937

Sigrid Hjertén – Molnen svepa förbi

Alexander Roslin – Dubbelporätt, 1754

Fotografer

Angivna i den ordning de förekommer i filmen

Bild 4 och 5: Emelie Asplund

Bild 6: Hendrik Zeitler

1. Börja i det ni har framför er

Det kan vara lockande att inleda ett samtal med att sätta in konsten i sitt sammanhang genom bakomliggande fakta om verket eller konstnären. Men för att plocka ner konsten på jorden, och avdramatisera det vi har framför oss – börja istället med att helt enkelt beskriva konstverket framför er.

Ställ enkla frågor som: hur många personer ser vi i verket? Vilka färger kan vi hitta? Var kommer ljuset ifrån? Var tror ni att personerna befinner sig?

Syftet med att börja i det mest direkta är att ge eleverna en förståelse för att vi tillsammans skapar kunskap kring konsten – snarare än att det finns en förutbestämd kod som vi ska knäcka.

Under det gemensamma utforskandet kan du sedan om du vill, fylla på med lager av faktabaserad kunskap.

2. Ställ öppna frågor

Konsten har en förmåga att starta samtal som annars kan kännas svåra att föra, och väcka känslor som i vanliga fall är svåra att sätta ord på. Därför vill du som pedagog bidra till ett samtal som tar flera vägar, och där eleverna ges möjlighet att fylla i varandras meningar. Förbered ett antal frågor utifrån konstverket som inte går att besvara med ja eller nej, utan som kräver en längre förklaring.

Vad tror ni har hänt personerna i bilden?

Ingen i bilden tittar på varandra, varför tror ni?

Hur ser personerna ut att känna sig? Hur känner ni?

3. Upprepa elevernas svar och koppla dem till varandra

Genom att bekräfta och upprepa elevernas tankar och idéer stärker du deras känsla av att vara både bärare och producenter av kunskap. Det kan också skapa en känsla av gemenskap att spegla sig, inte bara i konstverket, utan också i varandra. Att räkna upp all den kunskap vi tillsammans skapat, är också ett sätt att visa på att det inte finns några rätt eller fel när vi upplever konst. Någon såg ett fallande regn, en annan en bergstopp dränkt i solljus. En av oss blev glad, en annan tyckte färgerna var oroliga.

4. Inför praktiska moment

Att till exempel rita av ett verk, eller härma en pose med kroppen kan ha flera fördelar. Dels är det ett sätt att engagera även de elever som inte är bekväma med att tala i storgrupp, eller som av andra skäl inte i första hand använder talat språk som kommunikation. Det gör också att vi tvingas betrakta och observera verket på fler sätt än då vi bara tittar och pratar. Vi saktar ner och lägger märke till detaljer. Vår kropp har en förmåga att minnas saker – och om vi har testat att balansera som en balettdansare eller gå ner i brygga som en akrobat är chansen stor att vi lägger konstverket på minnet.

5. Koppla till elevernas vardag

Att kunna spegla sig i konsten kan skapa en känsla av sammanhang och öka förståelsen för både dåtid och nutid. Konsthistorien berättar exempelvis om människans behov av att visa upp sin livsstil och statusmarkörer, sina kläder och sina åsikter – på sätt som går igen än idag.

Även om ens egen vardag på många sätt ligger ganska långt ifrån en adlig tillvaro under 1700-talet, så kanske vi ändå har saker gemensamt. Kanske har dina elever också en gömma i byrålådan med det finaste man vet.

Kontakt

info.konstmuseum@kultur.goteborg.se

031-368 35 00